

Syn. Stilla, Saktmodig, Fredlig, Käll, Källsinnig, Kallblodig. — *b)* Oqvad, ej utsatt för angrepp. *Vara i l. besittning af något.* — *Syn.* Oqvad, Ostörd, Fredlig. — *c)* (fam.) Lugnande, tryggande, skyddande. *Den kappan, penningesumman är l. att ha.*

LUGN, lunn'g'n, n. sing. 1) Stillhet i luft eller sjö. *Det är l. på haf och land. Stilla l., fullkomligt lugn.* — 2) (fig.) a) Ro, stillhet, sorgfrihet. *Tesva i l. Sitta i l-et, hafva lugna dagar.* — b) Frihet ifrån sinnesrörelse. *Med l. se döden i ögonen.* — *Syn.* Köld, Kallblodighet, Kallsinnighet.

LUGNA, lunn'gna, v. a. 1. Göra lugn. Säges både egentl. o. fig. *Herren l-de valtnet.* (Fig.) *L. sinnena.* — V. impers. *Det l-r,* blir lugnt, upphör att blåsa. — *Syn.* Stillna, Bedara. — *L. sig, v. r.* Blifva lugn. *Vädret l-r sig. Sinnena l-de sig.*

LUGNSVÄLL, n. 5. Svallsjö efter storm, i lugnt väder.

LUGNVATTEN, n. sing. Ställe i sjö, der det är lugnt, när det blåser.

LUGNVÄDER, n. sing. Lugnt väder.

LUKRATIV, --i'v, a. 2. (lat. *Lucratus*) Indrägtig, vinstgivande.

LUKT, lükt, m. 5. Betyder egentl. d. s. s. Luft. 1) Flygtiga delar, hvilka utdunsta från kropparna, och göra intryck på människans luktsinne. *Få, känna l-en af något. Gifva en stark, behaglig, elak l. ifrån sig. Ett ämne, som är utan l.* — 2) (utan plur.) Det af människans fem sinnen, hvarigenom hon emottar sådana intryck. *Hafva god, dålig l. Smaken och l-en. Hafva fin l.,* med lätthet känna och urskilja luktvad ämnen. — *Syn.* Luktsinne. — *Ss.* *L-lös, -löshet.*

LUKTA, v. n. o. a. 1. Gifva lukt (hem. 1) ifrån sig, hafva lukt. *L. väl, illa. Han l-r af vin, brännvin, luktvatten. L. snusk. Det l-r bättre, än det smakar. Köttet börjar l., börjar bli skämdt. Brukas ofta impersonelt, t. ex.: Det l-r så illa här. Det l-r ur hans mun. Här l-r krut. Här l-r brändt,* som om något blifvit brändt. — 2) Medelst luktsinnet emottaga intryck af flygtiga delar, som utdunsta från kropparna: känna lukt. *Har det god lukt? L., så får du känna. L. på en blomma,* genom näsan insupa doften af en blomma. (Fig. fam.) *L. brändthorn,* se *Horn.* (Pop. o. fam.) *L. till,* gissa, t. ex.: *Hvem kunde l. till det? L. upp,* få väder af, uppsnoka.

LUKTBREF, n. 5. Försegladt papper, innehållande mysk o. d., som lägges emellan kläder, för att gifva dem god lukt och afhålla mal.

LUKTFLASKA, f. 1. 1) Liten flaska, vanligtvis af slipadt glas, innehållande välluktande olja eller essens. — 2) Flaska, innehållande luktsalt.

LUKTGRÄS, n. 5. 1) Örten *Milium effusum* med ågrunda, hvitaktiga blommor. Kallas äfv. *Lukthirs.* — 2) Se *Elggräs.*

LUKTHIRS, m. 5. Se *Luktgräs*, 1.

LUKTMOLLA, f. 1. sing. En art molla, med stark och angenäm lukt. *Chenopodium ambrosioides.*

LUKTNERV, m. 5. Hvardera af de tvenne nerver, som ifrån hjernan utgå till luktorganen.

LUKTORGAN, lüktårrgån, m. o. n. 5. Verktyg för luktsinnet.

LUKTPUDER, n. sing. Fordom brukligt välluktande härpuder.

II,

LUKTPULVER, n. 5. Välluktande ämne i pulverform.

LUKTPÅSE, m. 2. pl. — *påsar.* Liten påse, innehållande hvarjehanda välluktande saker.

LUKTSALT, n. 5. Ett slags starkt luktvad salt af kali eller kalk med salmiak, att lukta på vid tillfällen af vanmakt o. s. v.

LUKTSINNE, n. sing. Se *Lukt*, 2.

LUKTTUPPOR, f. 1. pl. Se *Kamilblomma.*

LUKTTÖRNE, n. 4. Vildt växande ros med gula blommor och välluktande blad. *Rosa eglantheria.* Kallas äfv. *Neglantyr.*

LUKTVATTEN, n. 5. Eterisk, i alkohol upplöst olja.

LUKTVIOL, --öl, f. 5. Ört med mörkblå blommor, som odlas i trädgårdar för sin angenäma lukt. *Viola odorata.* [—fiol.]

LUKTÄRT, f. 5. En ört med välluktande, i flera färger vexlande blommor och klängande rankor. *Lathyrus odoratus.*

LULL, (fam.) *Stå l.,* säges till eller om små barn, då de stå för sig sjelfva.

LULL! LULL! int. (fam.) Så vackert! så vackert! Så grant! så grant! — Säges i tal till små barn, då man visar dem något, som lyser i ögonen. Skrifves äfv. *Lullull* (—üll).

LULLA, v. n. 1. (fam.) 1) Sjunga smått, såsom då man vaggar barn i sömn. Aktivt säges äfv.: *L. ett barn i sömn.* — 2) *Gå och l.,* för beständigt supa eller dricka, så att man aldrig är riktigt nykter.

LULLIG, a. 2. (fam.) Något berusad. — *Syn.* Se *Rusig.*

LULLULL, -üll o. lüllüll, s. n. (fam.) 1) Något som lyser i ögonen: grannlåt. — 2) (fig.) Verldsliga fördelar: makt, ära, rikedom, o. s. v.

LUMINÖS, a. 2. (fr. *Lumineux*, af lat. *Lumen*, ljus) Ljus, klar. *En l. idé.*

LUMMER, m. sing. (bot.) En familj af Ormbunkarna. *Lycopodium.* — 2) Se *Squatram.*

LUMMIG, a. 2. Tätt beväxt med stora löf, såsom ek, lönn, m. fl. — *Lummighet*, f. 5.

LUMP, m. sing. 1) Se *Lumpor*, 2. Brukas mest i fabrikspråket. — 2) Se *Lumpsocker.*

LUMPBOD, f. 2. Handelsbod, der lumpor uppköpas, för att säljas till pappersbruk.

LUMPEN, a. 2. neutr. — *et.* (af *Lumpor*; egentl.: klädd i lumpor) Dålig, eländig, usel; högst obetydlig. *En l. karl. L-et pack, folk. J. penning, styfver,* ringa penning. *L. sak,* obetydlig sak, struntsak. *L. tvist,* om en lumpen sak. — *Syn.* Futtig, ömklig, Småaktig, Ringa.

LUMPENHET, f. 5. Egenskapen att vara lumpen. — *Syn.* Uselhet, Futtighet, Obetydlighet, Ömklighet, Lappri.

LUMPHANDLARE, m. 5. — **HANDLERSKA**, f. 1. En, som har lumpbod.

LUMPOR, f. 1. pl. 1) (egentl.) Gamla utnötta kläder. — 2) Gammalt, odugligt linne o. d., hvaraf papper beredes.

LUMPPAPPER, n. sing. Papper, beredt af lump.

LUMPSAMLARE, m. 5. — **LEERSKA**, f. 1. En, som far omkring och köper upp lumpor för pappersbruk.

LUMPSOCKER, n. sing. 1) Socker, beredt af lump. — 2) (vanligare) Benämning på de gröfsta sorterna af socker.

LUN, m. 5. Se *Lunnefågel.*

LUNA, f. sing. (lat.) Månen. I poesi.

LUNA, f. 1. (prov.) Grof stång af gran eller björk.